

dárných, a tím přispívati k vědeckému proniknutí práva cizího. Z příspěvků takto získaných lze v několika letech získati znalost o směrnících právníckého myšlení, o snahách, k nimž se nese, o potřebách života právního v jisté skupině států a tím také usnadniti assimilaci a jednotnost různých ustanovení zákonných. O tom, jak opravdově a vážně se římský ústav své práce ujímá, svědčí shora uvedený první svazek jeho ročenky. Je to velmi objemný svazek, rozdělený ve dva díly. Prvý díl je rozdělen na tři oddíly, druhý na dva. V prvním oddíle prvního dílu seznamuje prof. G a l g a n o v článku: *Per un istituto di studi legislativi, s úkoly a zásadami organisace tohoto ústavu*, srovnává jej s jinými podobnými ústavami cizími i italskými. Velmi zajímavá a významu všeobecného jest další práce od B o n f a n t e: *Il diritto romano e la riforma dei codici*. Na to následují pojednání o novější činnosti zákonodárné některých států evropských; tak Německa (Rabel), Rakouska (Adamovich), Maďarska (Balog), Československa (Boháček), Polska (Fierich), Estonska (Maddison), Litevska (Balog), Bulharska (Ganev).

V druhém oddíle prvního dílu nalézáme práce (celkem 6), zabývající se osnovou italského obchodního zákona, dále práci o lidových právních zvyklostech (Marvi), konečně práci o revisi obligačního práva švýcarského (Wieland).

Třetí oddíl prvního dílu přináší přehledy právnícké literatury, a to italské, francouzské, lotyšské, polské, švýcarské, německé, maďarské a rakouské.

Druhý díl přináší v prvním oddílu stručné přehledy (za rok 1925) zákonodárství italského, francouzského, německého, anglického, rakouského, belgického a švýcarského, a v druhém oddílu pak přehledy judikatury těchto zemí, jakož i Polska.

Studium ročenky je velmi vděčné, začátek publikací ústavu římského velmi slibný. Bude-li tento ústav pokračovati na nastoupené dráze, přiblíží se jistě k vysokým metám, jež si vytkl.

—a.

Obecný zákoník obchodní, platný v histor. zemích Československé republiky, se zákony úvodními, zejména zákonem ze dne 17. prosince 1862 č. 1 ř. z. ex 1863. Předpisy o obchodním rejstříku, o akciových společnostech a o železniční dopravě. Upravili a poznámkami i nálezy nejvyšších soudních stolic opatřili JUDr. R u d o l f D o m i n i k, ř. profesor práv na universitě Masarykově a JUDr. K a r e l K i z l i n k, soukromý docent university Masarykovy. Praha, 1927. Nákladem Vladimíra Orla v Praze XIII. Stran 764. V celoplátěné vazbě 96 Kč.

Dílo toto vyšlo v nové sbírce komentovaných zákonů

»Československé právo«, pořádané redakcí univ. prof. dr. Rud. Dominika. Tím ohlašuje se právnické veřejnosti naší nový podnik, vytýkající si za úkol pořádati sbírky zákonů, platných v Československé republice. Zjev tento dlužno zajisté pozdraviti. Soutěž tím vznikající může býti věci jen na prospěch; a právník, jenž může nahlédnouti do zákona, komentovaného několika autory, rovněž jen získá.

Prvý svazek sbírky »Československé právo« přináší předpisy shora uvedené. Poněvadž tím však obor obchodního práva není vyčerpán, zamýšlí redakce vydati jako druhou část zákony bankovní a bursovní a další prameny obchodního práva; třetí část má obsahovati předpisy o směnce, šeku a cenných papírech obchodních, čímž by byl rozsáhlý obor obchodního práva vyčerpán. Sbíрка chce sloužiti především potřebám praktického života. Po prohlédnutí prvního svazku dlužno přiznati, že těmto potřebám plnou měrou hověí. Je to především bohatá judikatura, s velkou péčí sebraná, jež činí dílo zvlášť cenným. I po technické stránce je sbírka velmi dobře vypravena. Není pochybnosti, že se v právnickém a obchodním světě ujme a velmi dobré služby vykoná.

—a.

H O V O R N A.

Je přípustna žaloba o rozvod po provedeném dobrovolném rozvodu?

Z kruhů praktických dostáváme tento dopis:

»Autor nově vyšlého spisku »Rozvod a rozluka«, rada vrch. z. s. František Tůna, na straně 18 svého spisku při pojednávání o námitce věci rozsouzené, tvrdí, že v tom případě, když manželé dohodli se na dobrovolném rozvodu manželství a když pak jeden z manželů odpírá souhlas k rozluce, jest možno, aby jeden manžel podal žalobu o rozvod z viny druhého manžela, a to bez ohledu na soudně provedený dobrovolný rozvod manželství.

Tento názor má za následek, že praxe, alespoň v obvodu zemského soudu civilního v Praze, jest taková, že žaloby podobné jsou podávány a odkazuje se v nich právě na spis vrch. rady Tůny.

Tento názor autora spisku pokládám však za vědecky nesprávný vzhledem k zásadě: »ne bis in idem« a poněvadž sám v podobné žalobě zastupuji žalovanou stranu, byl bych Vám vel-